

ROZSUDOK
V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu JUDr. Jozefa Štefanka a členiek JUDr. Anny Petruľákovej a JUDr. Ivany Izakovičovej v právnej veci žalobcu: **A.O.**, rod. C., nar. X., K., K., zast. JUDr. T.S., advokátom, M., K. proti žalovanému: **Ing. D.I.**, J., M., správca konkurznej podstaty úpadcu **R., D.**, zast. JUDr. E.H., advokátkou, M., K., **o vylúčenie vecí z konkurznej podstaty**, na odvolanie žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Košiciach zo dňa 22.02.2010, č. k. 11/Cbi/5/2008-74, takto

r o z h o d o l:

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Košiciach zo dňa 22.02.2010, č. k. 11/Cbi/5/2008-74 **p o t v r d z u j e.**

Žalobca je povinný zaplatiť žalovanému náhradu trov odvolacieho konania v sume 121,34 Eur na účet jeho právnej zástupkyne.

O d ô v o d n e n i e:

Krajský súd v Košiciach napadnutým rozsudkom žalobu zamietol a účastníkom náhradu trov konania nepriznal.

Podľa odôvodnenia rozhodnutia návrhom na začatie konania sa žalobca domáhal, aby súd vylúčil zo súpisu konkurznej podstaty nehnuteľnosti, zaradené do konkurznej podstaty úpadcu R., IČO: X. správcom konkurznej podstaty Ing. D.I. v konkurznom konaní, vedenom na Krajskom súde v Košiciach pod sp. zn. 4K 60/01, zapísané LV č. X. kat. územia K., obce K., okresu Košice I, ako parc. č. 247 zastavané plochy a nádvoría s výmerou 447 m² a parc. č. 248 záhrady s výmerou 373 m².

Ide o nehnuteľnosť, ktorú ako vlastnú žalobkyňa s t. č. už nebohým manželom F.O. (zomrel 27.6.1995) po kúpe od štátu, MNV v K., na základe stavebného povolenia bývalého ONV, odboru výstavby v Košiciach zo dňa 20.4.1966, číslo: 825/66-Ga v roku 1966, zastavali rodinným domom a od tej doby nikým nerušene ako vlastnú užívali a užíva ju až dodnes. Dom je zapísaný na LV č. X. k. ú. K. na parc. č. 247 súp. č. 120 ako podielové spoluvlastníctvo žalobkyne v 1/2 a jej detí po 1/8 z celku titulom dedenia podľa 35D 507/95. Podobný osud mali aj ostatné stavebné parcely v tejto časti obce, ktoré boli aj skôr zastavané. Bohužiaľ, kúpna zmluva sa nezachovala a nevedeli, že nebola ani zapísaná v evidencii nehnuteľnosti, no na dôkaz pripojili fotokópiu Kúpno predajnej zmluvy neďalekého suseda T.J. s manželkou z 3.5.1953, ako dochádzalo k prevodu parciel na výstavbu v tejto časti obce. Išlo o časť pôvodných pozemnoknižných parciel zapísaných v pzkn. vl. č. X k. ú. K., kde ako pôvodný vlastník ešte titulom pôvodného zápisu z r. 1883 boli zapísaní bývali urbarialisti obce K.

Súd vykonaným dokazovaním zistil, že predmetom sporu je vylúčenie sporných nehnuteľností z konkurznej podstaty úpadcu, a to podľa § 19 ods. 1, 2 ZKV. Súd preto skúmal, či správca konkurznej podstaty postupoval správne, ak uvedené nehnuteľnosti zapísal do konkurznej podstaty úpadcu.

Z obsahu listu vlastníctva založeného na č. l. 36 súd zistil, že vlastníkom sporných nehnuteľností je úpadca. Správca konkurznej podstaty preto postupoval správne, ak sporné nehnuteľnosti zapísal do konkurznej podstaty úpadcu.

Podľa názoru súdu dôvody uvedené v návrhu na začatie konania sú právne bezvýznamné, pretože žalobca ani nepredložil súdu žiadny dôkaz, na základe ktorého by bolo možné predmetné nehnuteľnosti vylúčiť z konkurznej podstaty úpadcu. Samotná skutočnosť, že na uvedených nehnuteľnostiach je postavený rodinný dom, ako aj to, že predmetné nehnuteľnosti žalobca užíva, nie je dôvodom pre vylúčenie uvedených nehnuteľností z konkurznej podstaty. Rovnako nie je dôvodom pre vylúčenie nehnuteľností z konkurznej podstaty pokus žalobcu o zaevidovanie vlastníckeho práva k uvedeným nehnuteľnostiam.

Súd uznal za správny postup správcu konkurznej podstaty, ktorý predmetné nehnuteľnosti zapísal do súpisu konkurznej podstaty. Rovnako bol podľa súdu správny postup správcu, ktorý predmetné nehnuteľnosti v rámci speňažovania konkurznej podstaty ponúkol žalobkyni na odkúpenie, ktorá však na túto ponuku nereagovala. Vylúčenie nehnuteľností z konkurznej podstaty tak, ako sa toho domáha žalobca, keď vlastníkom sporných nehnuteľností je úpadca, by malo za následok poškodenie veriteľov úpadcu. Z uvedených dôvodov súd návrh ako neopodstatnený zamietol.

O náhrade trov konania rozhodol súd podľa § 142 ods. 1 O. s. p.

Proti tomuto rozsudku sa odvolal žalobca. Navrhol ho buď zmeniť a návrhu vyhovieť alebo ho zrušiť a vec vrátiť súdu I. stupňa na ďalšie konanie.

Namieta, že súd I. stupňa nezistil úplne skutkový stav, pretože nevykonal ním navrhnuté dôkazy a následne nesprávne vec právne posúdil. Považuje rozsudok za nezákonný, vydaný bez vykonania dôkazov, čím súd odmietol žalobcovi poskytnúť procesnú súdnu ochranu.

Nestotožňuje sa s názorom súdu I. stupňa, podľa ktorého v konaní podľa § 19 ods. 1 a 2 ZKV ide výlučne o procesnú správnosť zaradenia veci do súpisu konkurznej podstaty a ak je úpadca v katastri evidovaný ako vlastník, bez právneho významu je preukazovanie iného vlastníctva, hoci žalobcom, pretože v tomto konaní sa nerieši vlastnícke právo.

Poukazuje na konanie vedené na Najvyššom súde SR pod sp. zn. 4 Obo 122/2007, kde úpadca bol pôvodne zapísaný v katastri ako vlastník spornej nehnuteľnosti, ale súd skúmal a zistil, že jeho vlastníctvo bolo vierohodne spochybnené a vylučovacej žalobe vyhovel.

Domnieva sa, že žalobkyňa nemá inú možnosť procesnej ochrany svojho vlastníckeho práva a ako zabrániť hrozbe speňaženia jej majetku správcom konkurznej podstaty a súd má povinnosť jej túto ochranu poskytnúť. Speňažením nehnuteľností by bol zmarený aj účel konania o určenie vlastníckeho práva k sporným nehnuteľnostiam.

Žalovaný vo vyjadrení k odvolaniu žalobcu navrhol napadnutý rozsudok ako správny potvrdiť a priznať mu náhradu trov odvolacieho konania.

Podľa neho žalobkyňa nepredložila žiadnu listinu preukazujúcu jej vlastnícky vzťah k sporným nehnuteľnostiam. Podanie žaloby o určenie vlastníckeho práva dňa 18.02.2009 nie je právnou skutočnosťou na vylúčenie vecí z konkurznej podstaty.

Najvyšší súd Slovenskej republiky prejednal odvolanie podľa § 212 ods. 1 O. s. p. bez nariadenia pojednávania v zmysle § 214 ods. 2 O. s. p. a dospel k záveru, že mu nemožno vyhovieť.

Keďže sa odvolací súd stotožnil nielen s výrokom napadnutého rozsudku, ale aj s jeho odôvodnením, na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia reaguje najmä na žalobcovo tvrdenie v odvolaní, že mu súd podľa neho nezákonným rozsudkom vydaným bez vykonania dôkazov odmietol poskytnúť procesnú súdnu ochranu.

Z obsahu spisu vyplýva, že konkurz na majetok úpadcu R. súd vyhlásil 10.05.2001.

Žalovaný zapísal do súpisu majetku podstaty len pozemky, nie rodinný domček, ktorý na jednom z nich na základe stavebného povolenia zo dňa 20.4.1966 nebohý manžel žalobkyne postavil. Podľa žaloby žalovaný oznámením zo dňa 24.04.2008 zaslal žalobkyni ponuku na predaj týchto parciel mimo dražby, pričom pozemok parc. č. 247 o výmere 447m² mal znalcom určenú hodnotu 495 633,60 Sk, parc. č. 248 o výmere 373 m² 413 582,40 Sk.

V podaní zo dňa 22.10.2008 právny zástupca žalobkyne uviedol, že v konaní mieni preukázať, že sporné nehnuteľnosti kúpila a na jednom z nich postavila legálne dom, aj keď nebola ako vlastníčka zaevidovaná, nevedno prečo. Poukázal na to, že vlastníctvo k pozemku bolo možné nadobudnúť aj titulom vydržania, či prinajmenšom spracovaním, aj mimo zápisu v evidencii nehnuteľností, čo mieni preukázať.

Podľa žaloby domček postavili na základe stavebného povolenia zo dňa 20.4.1966. Stavba bola povolená na parc. č. 660/16 o ploche 116 m², zastavaná plocha 81 m², kat. územie K. pre F.O. Pozemkové spoločenstvo obce K. v stanovisku zo dňa 16.07.2001 uviedlo, že výbor spoločenstva nemá námietky k vydaniu osvedčenia o vydržaní parcel č. 247 a 248.

Výpis z katastra nehnuteľností LV č. X (č. l. 5) osvedčuje zápis spoluvlastníctva stavieb na pozemku pre žalobkyňu, výslovne sa na ňom uvádza „bez parcel“. Ako titul nadobudnutia sa uvádza žiadosť o zápis nadobudnutia 2-2244/95, čo značí, že išlo o žiadosť z r. 1995. Uvedené nasvedčuje tomu, že žalobkyňa nebola vlastníčkou ani spoluvlastníčkou sporných pozemkov a vedela o tom, že jej nepatria, nemohla teda s nimi nakladať ako s vlastnými, nemohla ich teda ani vydržať podľa § 134 Obč. zák., čo osvedčuje aj okolnosť, že žiaden dôkaz v tomto smere nedoložila.

Pokiaľ teda odvolateľ súdu I. stupňa vytýka, že žalobkyňi protizákonne, bez vykonania akýchkoľvek dôkazov odmietol poskytnúť procesnú ochranu, je táto výtka nepodložená, a preto nedôvodná. Obsah spisu, zhrnutý aj v zápisnici z pojednávania dňa 22.02.2010, svedčí o opaku. Súd nemôže nahrádzať úkony, ktoré má vykonať na ochranu svojho tvrdeného vlastníctva sám vlastníčok a ten mal na to dostatok času, keď domček postavili v r. 1966. Konkurz na majetok úpadcu súd vyhlásil v r. 2001 a žalobu o určenie vlastníckeho práva k sporným parcelám žalobkyňa v r. 2009. Vylučovaciu žalobu žalobkyňa podala dňa 16.05.2008.

Na tomto základe odvolací súd napadnutý rozsudok ako vecne správny podľa § 219 O. s. p. potvrdil.

Úspešnému žalovanému vzniklo podľa § 224 ods. 1 v spojení s § 142 ods. 1 O. s. p. právo na náhradu trov odvolacieho konania. Právny zástupca žalovaného trovy odvolacieho konania vyčíslil sumou 121,34 Eur (prevzatie a vyjadrenie k odvolaniu žalobkyne) + 2x paušál po 7,21 Eur. Odvolací súd náhradu týchto trov žalobcom žalovanému priznal.

P o u ě n i e: Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.

V Bratislave 26. januára 2011

JUDr. Jozef Štefanko, v.r.
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia: Michaela Szöcsová